

Vincze Barna SPORT

Megyei I. osztály - labdarúgó bajnokság

Jól zárták a 2008-2009-es évet labdarúgó csapataink!

Július 11-én szombaton 18 órakor tartotta évzáró közgyűlését sportegyesületünk. A felnőtt csapatunk 11. helyezése biztosította a jogot, hogy ismét Megyei I. osztályba nevezhetnek labdarúgó csapataink. A serdülő, az ifjúsági és a felnőtt csapatok beszámolója után a gazdasági beszámoló következett, majd egyhangúlag eldőlt, hogy továbbra is a Megyei I. osztályba nevez sportegyesületünk.

Komár Gábor: „A tavaszi szezonra a felkészülést január közepén kezdtük, az őszihez képest megerősített játékkalománnyal. Ez a megerősített keret az edzéslatogatottság javuló tendenciája és a továbbra is fennálló, remek körülmények egy egyszerű tavaszi eredményeztek.

A tavasz folyamán az itthoni mérkőzéseken hengereltünk, több nagyarányú győzelmet is arattunk, az élbolyhoz tartozó csapatokat is két vállra fektettük. Idegenbeli gyenge szereplésünk továbbra is megoldandó problémát jelent, bár az SBTC-efen sikerült vendéggként nyernünk, amin egyetlen idegenbeli győzelmünket jelenti.

Természetesen vannak hiányosságaink, de alapvetően a játékosok hozzáállásával és a mutatott játékkal is elégedett vagyok. Összességében elmondhatjuk, hogy egy eredményes évet zártunk, célkitűzésünket teljesítve felzárkóztunk a középszintre.

A teljesség igénye nélkül szeretném megköszönni a játékosok egész évi munkáját, az Önkormányzat, a vezetőség és a támogatók által biztosított egyszerű körülményeket, a szurkolók biztatását.

A 2008-2009-es bajnokság góllövő listája

Felnőtt csapat:

19 gól: Vincze Benjamin
16 gól: Árva Róbert
7 gól: Márton Dávid
5 gól: Juszti Bálint, Cserni Balázs
4 gól: Bangó Alex
3 gól: Bangó Rómeó, Mócsány Roland, Oláh Tibor, Laczkó Zsolt
2 gól: Percze Zoltán, Bangó Norbert
1 gól: Rácz Iván, Juszti Gábor

Ifjúsági csapat:

38 gól: Laczkó Tamás
9 gól: Oláh Tibor
8 gól: Kis István
7 gól: Laczkó Zsolt, Rácz Jenő, Rácz Iván
6 gól: Csizmadia Tamás
5 gól: Lehoczki Erik
4 gól: Vincze Gergő
3 gól: Kormány Lajos, Percze Máté
2 gól: Bangó Alex
1 gól: Szép Dávid, Bangó Norbert, Mócsány Roland, Tóth Erik, Rigó Tamás, Mócsány Gábor

Serdülő csapat:

23 gól: Rácz Jenő
9 gól: Beszki Arthur
5 gól: Kormány Richárd
4 gól: Beszki Máté
3 gól: Oláh Nándor
2 gól: Csizmadia Bálint, Oláh Ádám, Király Ádám
1 gól: Laczkó Lénárd, Szeles László, Percze Roland, Mócsány Richárd

Ismét 16 csapatos lesz a Megyei I. osztályos labdarúgó bajnokság

Célunk egy jó középcsapat kialakítása, a 7-10 hely valamelyikének elérése, valamint minél több rimóci játékos beépítése a csapatba.

Július 20-án elkezdte felnőtt labdarúgó csapatunk a felkészülést a 2009-2010-es megyei első osztályú bajnokságra. A szokásoknak megfelelően heti két edzés, hétvégén pedig előkészületi mérkőzések szerepelnek a tervben. A csapatból Juszti Gábor a Szécsény II. csapatához igazolt, Juszti Bálint pedig egy időre abbahagyja és pihenteti a labdarúgást. A távozó helyeire a BSE-től két játékost kölcsön kaptunk, Cserni Balázs és Lovász Balázs személyében. Szécsényből Kelecsényi Gábor érkezett a csapathoz. Továbbá az ifi csapatból Laczkó Tamás és Rácz Iván erősíti a keretet. Bízunk benne, hogy az új játékosok pótolni tudják a távozókat és továbbra is tart majd a csapat hazai jó szereplése.

Rimóc SE felnőtt játékoskerete:

-kapusok: Oláh Tibor, Csizmadia Ádám
-védők: Puruczki Flórián, Kuris Péter, Mócsány Roland, Hodur Tibor, Rádi Balázs
-középpályások: Laczkó Zsolt, Árva Róbert, Komár Gábor, Rácz Iván, Bangó Norbert, Bangó Alex, Lovász Balázs, Kelecsényi Gábor, Bablana Csaba
-támadók: Vincze Benjámin, Márton Dávid, Cserni Balázs, Bangó Rómeó, Laczkó Tamás

A Megyei I. osztályba nevezett csapatok: Szécsény, Berkenye, Palotás, Romhány, Karancslapujtő, Szügy, Héhalom, Nagybátony, Karancsberény, Mátranovák, Rimóc, Pásztó, SBTC, Tar, Szurdokpüspöki, Bercel

A Rimóci Sportegyesület vezetősége megköszöni mindazoknak az áldozatos munkájukat, akik valamilyen formában segítettek, támogatták az egyesületet!

Augusztus 1. (szombat) 10 ⁰⁰	Balázs Barna Emléktorna Varsányban
Augusztus 9. (vasárnap)	Andornaktája-Rimóc előkészületi labdarúgó mérkőzés (előtte ifi)
Augusztus 15. (szombat) 16 ³⁰	Rimóc-Bercel bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 23. (vasárnap) 16 ³⁰	Berkenye-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 29. (szombat) 16 ³⁰	Rimóc-Karancsberény bajnoki labdarúgó mérkőzés

A további mérkőzéseket a következő újságban közöljük.

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.

Kiadja: Rimóc község képviselő-testülete
3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010

Állandó munkatársak: Benkó Péter, Beszki Andor, Beszki János, Erdélyi Ferencné, Juszti Péterné, Kaluzsa Mónika, Kiss Józsefné, Lőrinc Sándor, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Percze Gizella

Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc Községért” Alapítvány.

Nyomtatás: Rimóc Község Önkormányzata

Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem őrizzük meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Beszki János
Benkó Péter

Ára: 150,-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG

XV. ÉVFOLYAM 8. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Kisasszony hava 2009. AUGUSZTUS

„Csillagokat hullajt Augusztus; rajzik a csótány; ucca tüzel, beton ég, pállanak ember-oduk. Ventilátorodat ki se kapsold; végy helikoptert, szeld a sztratoszférát... vagy gebedezz idelemn.”

Csanádi Imre: Kalendárium - Kisasszony hava

Nyilvánosság Napja 2009.

Még sikeresebb lehetett volna a rendezvény, ha az üres helyeket is érdeklődők töltik meg

munkájának fontosságát, annak széles körben való megismertetését.

A regisztráció szerint 97-en vettek részt a rendezvényen.

A bemutató közönségek: Rimóc Község Önkormányzata, Rimóc-Nagylóc Községek Kőrjegyzőségének Rimóci Hivatala, Szent István Általános Iskola, Rimóci Sport Egyesület, Rimóc Polgárőr Egyesület, Rimóci Ifjúsági Egyesület, Gondozási Központ, Rimóci Művészeti Oktatásért Alapítvány, Rimóci Kobak Egyesület, Rimóci Hagyományörző Együttes, Nyulacska Óvoda, Rimóc Községért Alapítvány.

A településünkön bejegyzett, nyilvántartott szervezetek közül nem élt a bemutatkozás lehetőségével: Rimóc Jövőjéért Község, Segítő Kéz Alapítvány, Egészséges Rimóciért Közalapítvány, Gyöngyösbokréta Hagyományörző Egyesület.

A közönségek vezetői sorsot húztak a bemutatkozás sorrendjéről. Legfeljebb tizenöt perc állt rendelkezésére mindenkinek, ez idő alatt kellett elmondani, megmutatni mindazt, amit fontosnak tartanak szervezetük életéről. Az amúgy is hosszúnak ígérkező rendezvényt még nyújtotta, hogy nem sikerült minden előadónak betartani az adott időt. A sportszarnokban meleg is volt ezen a délutánon. De mindezek ellenére sok új és érdekes dolgot tudhattunk meg a helyben működő intézmények és civil szervezetek tevékenységéről, láthattunk róluk képeket. Köszönet azoknak a lakosoknak, akik végig kitartottak, és meghallgatták az előadókat, esetleg kérdéseket tettek fel. Egyébként a kérdés nem volt erőssége a jelenlévőknek.

Az előadások után tombolatárgyakat sorsoltak ki azok között, akik az elejétől a végéig kitartottak és végig hallgatták az összes beszámolót. Az ajándékokat a bemutató intézmények és civil szervezetek ajánlották fel. Így tizenegy ember ajándékkal térhetett haza a Nyilvánosság Napjáról. Véleményem szerint az első próbálkozás sikeres és eredményes volt. Reméljük a legközelebbi ilyen rendezvényen még többen leszünk, hisz úgy gondolom, mindannyiunknak fontos a település, ahol élünk. **Beszki János**

Augusztus 1. (szombat)	FALUNAP
Augusztus 1. (szombat) 10 ⁰⁰	Balázs Barna Emléktorna Varsányban
Augusztus 4. (kedd)	Idősek, betegek búcsúja a Szentkúton
Augusztus 9. (vasárnap)	Andornaktája-Rimóc előkészületi labdarúgó mérkőzés (előtte ifi)
Augusztus 15. (szombat)	GYALOGBÚCSÚ A SZENTKÚTRA
Augusztus 15. (szombat) 16 ³⁰	Rimóc-Bercel bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 20. (csütörtök)	Szent István napi megemlékezés
Augusztus 23. (vasárnap) 16 ³⁰	Berkenye-Rimóc bajnoki labdarúgó mérkőzés
Augusztus 29. (szombat) 16 ³⁰	Rimóc-Karancsberény bajnoki labdarúgó mérkőzés

Szuhanics Albert

Minden ember boldogságra vágyik

Minden ember boldogságra vágyik, ne hiád, hogy a király boldogabb, mint a gyermek, aki porban játszik, s ott szöveget könnyű álmokat.

A boldogság lakhat kis szobában, aki tudós, lehet önfeledt.

Míg dolgozik, elmerülten kutat, nem érzi a múltó percekét.

Ki a drága műkincseket gyűjti, örül neki, mint egy kisgyerek, Ám ha kapsz egy szál virágot néha, boldogabb te nálad nem lehet!

A természet lágy ölén pihenhetsz, vagy hajózol tágas tengeren, Már tiéd a boldogság érzése, olyan lesz az, mint egy szerelem.

Önfeledt légy, s minden bánat elhagy! A baj, a gond nem nyomja válladat. Te benned a boldogság örök lesz, nem ural sok fájó gondolat!

Minden ember boldogságra vágyik, nem látja hogy itt van, benne él. Szabad legyél, boldog, önfeledt, s a boldogság tehozzád elér!

A hónap bölcsessége:

„Ha repát akarunk, repát kell ültetnünk, Ha retket akarunk, retket kell ültetnünk, Ha szeretetet akarunk, szeretetet kell ültetnünk, Ha megértést akarunk, megértőnek kell lennünk, Ha megbecsülést akarunk, meg kell becsülnünk másokat. Ha azt akarjuk, hogy szeressenek, minket, szeretnünk kell másokat.”

(Dan Millman)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

A civil szervezetek 2009. évi támogatásáról

A július 31-én sorra kerülő testületi ülésen tárgyalják meg a képviselők azt a tervezetet, mely a civil szervezetek ez évi támogatási feltételeit - pályázati felhívás formájában - tartalmazza. A felhívást annak elfogadását követően, melyre reményeink szerint még ezen az ülésen sor kerül, minden rimóci székhellyel rendelkező és működő civil szervezet írásban megkapja.

Ismét kiírásra került a Rimóc-Nagylóc Községek körjegyzői munkakörre szóló pályázati felhívás

Mint ismeretes az előző felhívásra jelentkező két pályázó nem rendelkezett a törvényben előírt közigazgatásban töltött szakmai gyakorlattal, melynek meglete alól - körjegyzői állás esetén - nem adható felmentés. Az ismételt felhívás megjelent a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben és elérhető a www.kozigallas.gov.hu internetes oldalon is.

A pályázat benyújtásának határideje: 2009. augusztus 15., elbírálásának határideje: 2009. augusztus 28. A munkakör legkorábban 2009. szeptember 1-jétől tölthető be.

Pályázati eredményekről

Még áprilisban kaptuk az értesítést, hogy támogatásra érdemesnek ítélte a Közigazgatási Reform Programok Irányító Hatóságának vezetője az Új Magyarország Fejlesztési Terv Államreform Operatív Program (UMFT - AROP) támogatási rendszeréhez benyújtott „Szervezetten a hatékony és eredményes munkavégzés érdekében!” című pályázatunkat. Az eltelt időszakban a szerződés kötés előkészületei folytak, melynek eredményeként a szerződés tervezete június 15-én elkészült és azt egyeztetésre megkaptuk. Az egyeztetést követően július 7-én kaptuk meg a szerződés 4 példányát, melyet részünkről aláírva július 10-én visszapostáztunk az Irányító Hatóság Igazgatóságához. Reményeink szerint napokon belül a támogató részéről is aláírásra kerül, így nem lesz akadály a 12.027.000 forint támogatással megvalósuló szervezetfejlesztésnek. A megvalósítás során a hivatal dolgozói tréningeken és képzéseken sajátíthatják el a modern rendszerek alkalmazását a közigazgatásban. Reményeink szerint erősödik a belső együttműködés, a projektszemlélet, hatékonyabbá válik a kommunikáció és mindezek eredményeképpen az ügyfelek elégedettsége is nőni fog, legyenek azok helyi lakosok vagy akár külső hivatalok vagy természetes személyek.

Sikerrel pályáztunk az Új Magyarország Fejlesztési Terv Társadalmi Megújulás Operatív Program (UMFT - TÁMOP) támogatási rendszeréhez is. A „Legyen jobb a gyerekeknek Rimócon” című pályázatunkat a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség Humán Erőforrás Programok Irányító Hatósága 33.605.310 Ft összegű támogatásra érdemesnek ítélte. A támogatás fejében további négy évre vállalta Önkormányzatunk a Gyerekház működtetését, aminek elsődleges célja, hogy javuljon a kisgyerekek szociális és értelmi fejlődése, és ennek következtében az óvodába a lehető legkisebb hátránnyal érkezzenek. Nem utolsó szempont, hogy három - reményeink szerint Rimócon lakó - embernek biztosíthatunk munkát, illetve több, mint három millió forintból felújíthatjuk az ikerház másik tagját és közel két millió forintot költhetünk eszközökre, berendezésekre.

Iskola igazgatói pályázat

Az előző számunkban hírt adtunk róla, hogy csak egyetlen pályázat érkezett az iskola igazgatói állásra. A jelöltet időközben meghallgatta az iskola nevelőtestülete és az alkalmazotti értekezlet is. Kialakította véleményét az óvoda nevelőtestülete, az óvoda technikai dolgozóinak közössége, a kisebbségi önkormányzat, a szülői szervezet. A meghallgatásokról, értekezletekről és ülésekről jegyzőkönyv készült, melyet az erre a célra létrehozott bizottság eljuttatott a képviselő-testület részére.

Amennyiben a képviselők bizalmat szavaznak a jelöltnek, öt évre ismét van vezetője az intézménynek. Ha a jelölt nem kap többségi támogatást, ismét egy évre lesz kénytelen a képviselő-testület vezetői megbízást adni az intézmény pedagógusai közül annak, aki egyébként a törvényi feltételeknek megfelel.

Élelmiszer csomagok minden házhöz

A Magyar Élelmiszerbank Egyesület és az Önkormányzatunk ebben az évben is együttműködés megállapodást kötött, aminek a célja az volt, hogy ingyenesen juttasson élelmiszert a legrászorultabb személyeknek. Településünkön 1600 kg liszt, 400 kg zsemlemorzsa, 510 kg tarhonya, 162 kg csokis gabonagolyó, 450 kg porcukor és 864 kg UHT tej került a családokhoz. Külön köszönet Vincze Zsoltnak (Balassi Bálint út 2.), aki az előző években ingyen, ez évben pedig jelentős kedvezményrel (költségáron) szállította Budapestről Rimócra a fent felsorolt élelmiszer mennyiséget.

Nyári gyerekétkeztetés

Önkormányzatunk pályázatának köszönhetően ismét jutott hideg étel a kisiskolások asztalára a nyári étkeztetés keretében. Az iskola alsó tagozatába járó minden gyermek családja részesült ebből az ellátásból. A kiosztott hideg étel összértéke meghaladta az egymillió forintot.

A Szent Erzsébet szoborról

Megtörtént a rimóci Szent Erzsébet szobor bronzba öntése. Tóth Dávid szobrászművész által megformált szobrot több darabból öntötték ki. Az összeillesztés és az utómunkálatok még hátra vannak. A szobor talpazatául szolgáló kő faragása, ami a 2 m magas posztament adja, szintén ezt követően történik.

Sikeressé sportpályázat

A Rimóci Sport Egyesület a Nemzeti Civil Alapprogram 2009. évi működési pályázatán 175.000 Ft támogatást nyert. Az igénylés és elszámolás részleteit tartalmazó szerződés megkötése most van folyamatban.

Beszkid Andor polgármester

Vége a takarítási szünetnek

A Gondozási Központban 2009. július 6-17. takarítási szünet volt. A konyha és kiszolgáló helyiségek tisztasági meszelése, festése megtörtént. Az idősök meleg étellemmel való ellátását az Óvoda biztosította.

Pásztor Antalné

Szent István Általános Iskola, Óvoda és Könyvtár a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 20/A. §- alapján pályázatot hirdet óvodapedagógus munkakör betöltésére.

A közalkalmazotti jogviszony időtartama: határozott idejű 2012.06.30.-ig tartó közalkalmazotti jogviszony.

Pályázati feltételek: Főiskola, óvodapedagógus képesítés, magyar állampolgárság, büntetlen előélet, cselekvőképesség.

A pályázat elbírálásánál előnyt jelent: Óvodapedagógusi - legalább 3-5 év - szakmai tapasztalat.

A pályázat részeként benyújtandó iratok, igazolások: Erkölcsei bizonyítvány, szakmai önéletrajz és képzettséget igazoló okiratok másolata.

A munkakör betölthetőségének időpontja: A munkakör legkorábban 2009. szeptember 1-jétől tölthető be.

A pályázat benyújtásának határideje: 2009. augusztus 27.

A pályázati kiírással kapcsolatosan további információt Molnár Lászlóné nyújt, a 06/32-388-507-es telefonszámon.

A pályázatok benyújtásának módja: Postai úton, a pályázatnak a Szent István Általános Iskola, Óvoda és Könyvtár címére történő megküldésével (3177 Rimóc, István király út 32.). Kérjük a borítékon feltüntetni a pályázati adatbázisban szereplő azonosító számot: 300/2009, valamint a munkakör megnevezését: óvodapedagógus.

A pályázat elbírálásának határideje: 2009. augusztus 28.

Forrás: www.kozigallas.gov.hu

A szív keresztvize

Talán kevesek tudják, hogy a sok világnap és hét között ott bújjik meg a szoptatás világhete is, mely augusztus első hetét foglalja magában. Szakemberek, védőnők, gyerekorvosok különböző programokkal, előadásokkal próbálják meg felhívni a figyelmet az anyatejes táplálás fontosságára.

És közben a női portálokon, kismama újságok hasábjain szinte az egekbe magasztalódik a téma, trendivé válik, mintha maga a szoptatás közösségi élmény kellene hogy legyen: bármédig, bárhol bárhogyan és bármilyen áron. Csoda hogy ezek után kettősség jellemzi a témát? Egyik oldalon a segítő szándékú információközlés, másikon pedig a női egyenjogúság újabb eszközeinek látom. Pedig a téma, higgyék el, nem olyan egyszerű.

Sokszor ítéletet mondanak az anyák felett, akik valamilyen genetikai vagy egészségügyi oknál fogva nem tudnak szoptatni. Pedig igen különböznek azoktól, akik nem akarnak, vagy nem tesznek meg minden tőlük telhetőt gyermekük természetes táplálása érdekében. És a két kategóriát nem lenne szabad összekeverni, hiszen sose tudhatjuk biztosan, mi áll a háttérben, hacsak az anya fel nem vállalja nyíltan a félelmeit, gyengeségeit a témában. De megítélni akkor sem szabad. Úgy gondolom, a szoptatás világhete elsősorban értük jött létre: eloszlatni a félelmeket, könnyebbé tenni a sok lemondással járó szoptatás fontosságát, hogy mindenkiben tisztázódjék, minden erőfeszítést és lemondást a kisgyermek fog meghálálni, kétszeresen is. Mert igaz, hogy előnyként leginkább a költséghatékonyságát, praktikusságát (mindig kéznél van, melegíteni se kell és steril) emelik ki, bizony, aki benne volt a sűrűjében az tudja a nehézségeit is. Szinte minden percünk a kisdédé, csak mi etethetjük meg, nem mindegy mit eszünk-iszunk, és sose tudjuk biztosan miért is kell most neki... Ezért vannak a szoptatási tanácsadók és a védőnők, hogy segítsenek. Annak, aki kéri. És tudják meg én is kértem a mi védő nénink segítségét, aki bármikor segített, ha megkerestem. És segít bárkinek, aki hozzáfordul. Ha legutóbb a templomunk mellett szóltam, szóljak most a védőnői szolgálat mellett a téma kapcsán, hogy az anyukák ne csak a kötelező mérések, oltások alkalmával keressék fel az intézményt és vezetőjét, hanem bármikor a szoptatással kapcsolatban is. Aki pedig úgy dönt, bár megtehetné, de tápszerrel választ, ne ítéljük meg. Elég, ha mi tudjuk, hogy az anyatej a szív keresztvize... *Kaluzsa Mónika*

Gólyahír: Tözsér Áron 2009. 06. 24.
Szülők: Tözsér Árpád és Sőregi Dóra
Bangó Bertalan Lajos 2009. 06. 30.
Szülők: Bangó Lajos és Lakatos Georgina

Akiért a harang szólt...
Balázs Bertalan 1926-2009
Molnár Jánosné 1932-2009

Gondolatok:

X. Y. álma II.

Az ember valóban nekifogott az írás folytatásának, de nem ment neki, gátolta benne valami, leengedte a ceruzát, és ismét hátranézett X-re. Ekkor X is ránézett a művészre, és észrevette, hogy az nagy zavarban van, melynek okát azonban nem értette. A művész iménti élenksége eltűnt. Ettől X is zavarba jött: tanácstalanul néztek egymásra. Valami rút félreértés történt, amit egyikük sem tudott eloszlatni. Éppen a legrosszabbkor a temető kápolnájában még egy kis harang is megszólalt, de a művész hevesen hadonászni kezdett, mire elhallgatott. Kis idő múlva újra rákezdte, ezúttal azonban nagyon halkán, és felszólítás nélkül mindjárt abba is hagyta, mintha csak a csengését próbálhatta volna. X. vigasztalan volt a művész állapota miatt, arcát kezébe temetve sími kezdett, és sokáig zokogott. A művész várt, amíg X.

SÉRELMEK A PSZICHIÁTRIÁN

Ha Önt, családtagját vagy ismerőset sérelem érte a pszichiátrián (kényszerbeszallitas, gyógyszer-túladagolás, bántalmazás stb.) írja meg panaszát a következő címre, vagy hívja az alábbi telefonszámot:

06-1-342-63-55

Cím: Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
1461 Budapest Pf. 182.
E-mail: info@cchr.hu
Web: www.emberijogok.hu
Minden információt bizalmasan kezelünk.

FOTÓPÁLYÁZAT

Az ÁNTSZ Észak-magyarországi Regionális Intézete a 2009. évi parlafü-mentesítési programok keretében fotópályázatot hirdet Borsod-Abaúj-Zemplén, Heves és Nógrád megye gyomnövényvel szennyezett területeinek felderítésére.

Téma: Parlafüvel borított terület

Olyan amatőr képeket kérünk beküldeni, melyeken jól látható, hogy a terület parlafüvel borított és lehetőleg legyen felismerhető a helyszín is.

Pályázati kategóriák:

I. kategória: általános iskola

II. kategória: középiskola

III. kategória: 18 év feletti lakos

A versenyre bárki benevezhet a kategóriájának megfelelően szabadon választott digitális technikával készített, vagy papírképek formájában.

A pályamunkákat legkésőbb 2009. szeptember 15-ig a kitöltött jelentkezési lappal együtt kérjük az ÁNTSZ Észak-magyarországi Regionális Intézete Egészségfejlesztési Osztályának postai úton vagy elektronikusan megküldeni.

Cím: 3300 Eger, Klpaka Gy. u. 11.,

egeszsegfejlesztas.heves@heves.antsz.hu

Díjazás: A legjobb képek beküldői jutalomban

(fényképezéshez szükséges eszközök, kellékek) részesülnek.

Jelentkezési lap letölthető:

<http://efrira1.antsz.hu/borsod/nepegeszseg.htm>

ÁNTSZ

megnyugszik, aztán, mivel más megoldást nem talált, úgy döntött, hogy mégis folytatja az írást. Az első kis vonás megváltást jelentett X.-nek, de ezt a művész szemmel láthatóan csak nagyon kellenlennül vetette oda: az írás sem volt már olyan szép, mindenek előtt az aranyozás hiányzott róla, halványan és bizonytalanul húzódott a vonás, csak a betű sikerült nagyon nagyra. Y betű volt, már csaknem befejezte, amikor dühödten a sírhalmoba rúgott, olyan erővel, hogy a göröngyök szerzetesét repültek. X. most végre megértette, nem volt már ideje rá, hogy kérlelje, mind a tíz ujjával ásta a földet, mely jóformán alig állt ellen, látszott mindent előre elkészítettek, csak színleg raktak oda egy vékony földréteget, alatta azonnal feltárult egy meredek falú nagy lyuk, amelyben X., akit hátulról egy szelíd áramlat magával sodort, elsüllyedt. Miközben odalenn az áthatolhatatlan mélység már befogadta, és fejét még hátraszegezve felemelte neve hatalmas cirádákban száguldott odafenn, a sírkövön.

Elbűvölten ettől a látványtól, felébredt.

U.i: Akit egyszer elkerül a halál, másodsorú könyörtelenül elragadja.

Ugye, Mr. X. Y.?

Vége

Lőrök Sándor

Útépítés az Új Magyarországon

Még a múltévben igen nagy örömmel vettük, hogy meg fog épülni a Szécsény és Rimóc közötti összekötő út az Új Magyarország programnak köszönhetően. Már fel is adtuk a reményt mikor decemberben a hóval együtt megjelentek az útfelújító munkások is. Hóval és sárral megküzdve meg is építették az első szakaszt. Majd ígérték, hogy ez év április végére kész lesz a többi is. Vártuk is őket, mint a tavaszt hozó fecskéket, de sokáig csak néma csend volt meg a rossz út. Majd aztán óriási elánnal beindultak a térségünkben a munkák Rimóc felé még mindig csend volt. Legnagyobb tett talán a reklámtábla kihelyezése volt, amely mutatta, hogy mindez már az Új Magyarország és majd június végére el is készül az út. Ma július 26.-án viszont csak felbontott út tankcsapdának beillő gödrök, és óriási káosz van a forgalomban, még ha véletlenül dolgozik is valaki az úton, az elfelejti jelezni az akadályokat vagy irányítani a forgalmat. Ja, és természetesen a darázsdói szakaszt sem építik mondván az nagyon jó állapotban van. Meg aztán egyébként is takarékoskodni kell (magasabb szinten valószínű, hogy

kevés lehet valakik fizetése). Ha ilyen ez az Új Magyarország, mint az út építés ennyire nagy a káosz ilyen kevés a ténylegesen ráfordított pénz (nem az összköltségvetés) akkor, ahogy Rimócon mondják nekem az a régi valahai Magyarország kell. Ehhez adjon a jó Isten erőt és szebb jövőt.

Vincze Attila

A Múzeumok Éjszakáján nyitva állt a börtön a látogatók számára

A Nógrád Megyei Levéltár és a Balassagyarmati Fegyház és Börtön, kapcsolódva a Múzeumok Éjszakája idei rendezvény-sorozatához, 2009. június 20-án nem mindennapi programot szervezett az Európa-szerte párhuzamos ritkító gyarmati börtön-épületében. Egy napra, erre a délutánra megnyitotta a látogatók előtt kapuit az 1840-es években épült, ma is működő műemlék-börtön.

A kiállítást hosszas előkészületek előzték meg. A levéltár a Palóc Múzeum és a Rendőrmúzeum Egyházasgergei kiállítási anyagából kölcsönzött kiállítási tárgyakat, majd egy másfél hetes munkával kiválogattuk az anyagot elkészítettük a kiállítást. Szinte mindennapos látogatók voltunk a börtönben. A kiállítás két helyszínen zajlott: balassagyarmati Madách Filmszínház aznapi repertoárján szerepelt Gazdag Gyula 1989-ben készült filmje, a Tűszörtörténet, amely a városban történt tűzsejtést dolgozza fel. 1973-ban a téli szünetről a kollégiumba visszatérő diáklányokat két fegyveres ejtette tűszul. Az ügy aktáit levéltárunk őrzi, amelyeket a vetítés helyszínén kiállítottunk, illetve bemutattunk. A mozi elől félóránként rabszállító autót („rabomobil”) indult, mely az érdeklődőket, a börtön udvarára, a börtönkápolna egykori harangjához szállította. Itt két levéltáros és börtönőr várta a csapatot, akik a börtönben kalauzolták a látogatókat. A program első állomása az épület alsó szintjén berendezett cellaenterió volt, mely a 19. század első felét (a börtön építésének korát), azon belül a betyárvilágot idézte fel. A cellában a híres betyár, az intézet volt lakója fogadta a látogatókat: Sisa Pista búsult a dikón ülve. Róla Végh József tartott előadást, majd Pál István dudás betyárnótáját hallhatták, majd Bartus Józsefné herencesényi mesemondó mondott el egy vele kapcsolatos történetet.

A börtön udvarán állt egykor az akasztófa, melyet - erre az egyetlen napra - eredeti helyére állítottunk vissza. Képek, dokumentumok segítségével igyekeztünk megidézni az olykor ártatlan kivégzettek utolsó útját. A volt börtönkönyvtár napjainkban kapja vissza eredeti kápolna funkcióját. Az üres téren látogatóink megpihenhettek, illetve

megtekinthették kiállításunk elemeit, meghallgathatták kapcsolódó előadásokat a börtön építéséről, amely mind hazai, mind nemzetközi viszonyban egyedi: ez az első komolyabb hazai fegyintézet, amely kör-alaprajzú, amerikai mintára épült a múlt században. Európában mindössze Hollandiában található belőle egy, Amerikában pedig pár, amit ma már csak múzeumként használnak. Megszemléltették a látogatók a büntetőügyek aktáinak legérdekesebb darabjait is. Érdekességként egy per digitalizált hanganyagát hallgathatták meg a látogatók egy telefon segítségével. Kiállítottunk rabmunkákat, képes összeállítást adtunk a börtönök világáról, az elítéltek életéről, s megszólalt az épület egyik lakója, hogy bemutassa a kápolna felújítás munkálatait. Továbbmenve egy körfolyosón haladtunk végig, ahol csak az ajtók és falak választanak el bennünket a „másik világtól”, amelyben az elítéltek élnek. Az udvarra érve lehetőség volt a helyhez illő díszletek előtt emlékfotó készíttetésére, rabmunkát vásárolhattak: a viszkis rabló figurája elég nagy tetszést aratott, annak ellenére, hogy viszonylag drága volt, vették, mint a cukrot. Ugyancsak itt, az udvaron a keserű emlékeket megédesítve elfogyaszthatták a Jagyutt cukrászat alkalmi süteményét, a börtönszeletet. Közben a börtönőrök is szórakoztattak bennünket: egy-egy szökési kísérletet meséltek el: a legtöbben a szokásos alagútással kísérleteztek, de vagy a pincében rekedtek meg, vagy az udvaron fogták el őket. Volt olyan is, aki teherautóval próbálta meg áttörni a vasalt kaput, persze sikertelenül, vagy olyan, aki szürkére mosta cement lében a ruháját vállapot készített kartonból és így jutott el egész a bejáratig, ahol elfogták. A gyarmati börtönből eddigi története során csak Sisa Pistának sikerült megszöknie-nyugtáztuk meglepedéssel. Ő viszont nem mondta el soha, hogy hogyan, így ez az ő titka maradt. Végül, de nem utolsó sorban, a személyre szóló ellátott elbocsátó lappal szabadon távozhattak a látogatók. A levéltárosokat pedig ismét csak a rabomobil szállította hazáig.

Jusztin Péter

Tájékoztatás krízishelyzetben nyújtható támogatásokról

Manapság szinte minden nap halljuk, hogy válság van, gazdasági válság. Érezzük következményeit is, főleg egy ilyen munkanélküliséggel sújtott hátrányos helyzetű térségben, településen. Több híradásból hallhattunk már a krízislapról is, illetve, hogy ebből a válság hatására nehéz helyzetbe jutók kaphatnak majd támogatást.

Fontos, hogy a lakosság minél nagyobb számban tájékozódjon erről a lehetőségekről, hiszen megjelent a támogatás igénylését lehetővé tevő jogszabály, és augusztus 1-től már igényelhetnek is támogatást azok, akik megfelelnek a feltételeknek. A következő összeállítással szeretnénk informálni olvasóinkat, hogy milyen feltételekkel és hogyan vehető igénybe ez a támogatási forma.

A hivatkozott jogszabály tehát a **krízishelyzetbe került személyek támogatásáról szóló 136/2009. (VI. 24.) Kormányrendelet** (továbbiakban: Kormányrendelet), mely szerint a regionális nyugdíj-biztosítási igazgatóság szociális segélyként egyszeri, vissza nem térítendő támogatást állapíthat meg.

A támogatást az alábbi nagykorú személyek igényelhetik:

- a Magyar Köztársaság területén bejelentett lakó- vagy tartózkodási hellyel rendelkező,
- akinek a családban a kérelem benyújtását megelőző hónapban az egy főre jutó havi jövedelem a minimálbér nettó összegét (2009-ben 57 815 forintot) nem haladta meg,
- nyugellátást részére nem folyósítanak, és
- a gazdasági válsághoz kapcsolódó, előre nem látható esemény következtében a család mindennapi életvitelének fenntartását súlyosan veszélyeztető krízishelyzetbe került.

Súlyosan veszélyeztető krízishelyzetnek minősül különösen, ha a kérelmező

- a munkahelyét 2008. szeptember 30-át követően elvesztette,
- jövedelme a 2008. szeptember havi jövedelméhez képest 20%-ot elérő mértékben csökkent,
- lakáscélú kölcsönszerződéséből eredő fizetési kötelezettsége a törlesztőrészlet 2008. szeptember havi összegéhez képest 20%-ot elérő mértékben emelkedett, vagy
- egészségi állapota indokolja.

Nem jogosult támogatásra az a személy,

- akinek a 2009. év folyamán 15 ezer forintot meghaladó összegben átmeneti segélyt állapítottak meg,
- akinek esetében átmeneti segély megállapítása iránt eljárás van folyamatban, a kérelem elbírálásának időpontjáig, vagy
- aki a Kormányrendelet szerinti támogatás megállapítására irányuló kérelmének benyújtását megelőző 90 napon belül átmeneti segély megállapítására kérelmet még nem nyújtott be, kivéve, ha az önkormányzat rendelete szerint átmeneti segélyre nem jogosult.

A kérelemhez mellékelni kell a jövedelem összegének igazolására alkalmas iratokat, valamint a kérelemben megjelölt krízishelyzetre utaló ok hitelt érdemlő dokumentumait.

A monitor, - mint minden elektromos hulladék - veszélyes és káros anyagokat tartalmaz

A támogatás összege legalább 20.000 forint, legfeljebb 50.000 - különös méltánylásra okot adó körülmény fennállása esetén legfeljebb 100.000 - forint. A támogatás egy alkalommal, a család egy tagja számára állapítható meg.

A kérelemnyomtatvány beszerzése:

A nyomtatvány letölthető a www.onyf.hu oldal „Nyomtatványok” menüpontja, azon belül További nyomtatványok - **Krízis támogatás** címszó alatt, illetőleg a települési önkormányzat jegyzőjénél és a nyugdíjbiztosítási szervek ügyfélszolgálati egységénél beszerezhető.

A támogatás megállapítása iránti kérelmet csak a formanyomtatványon a kérelmező lakó- vagy tartózkodási helye szerint illetékes **települési önkormányzat jegyzőjénél 2009. augusztus 1-je és 2009. november 30-a között lehet benyújtani.**

A kérelem benyújtását követően:

A jegyző ellenőrzi, hogy a kérelmező a kérelmet megfelelően és hiánytalanul töltötte-e ki, továbbá hogy a szükséges igazolásokat a kérelmező benyújtotta-e, valamint a követelménynek megfelelő kérelem esetében megvizsgálja, hogy a támogatásra való jogosultság feltételei fennállnak-e.

A jegyző a kérelem miatt hiánypótlásra szólíthatja fel a kérelmezőt, elutasítja vagy igazolja az abban foglaltakat és továbbítja az igazolásával kiegészített kérelmet 8 munkanapon belül a székhelye szerint illetékes regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóságnak.

A regionális nyugdíjbiztosítási igazgatóság 10, illetve - rendkívül indokolt esetben - 5 munkanapon belül dönt a támogatásra való jogosultságról és a támogatás összegéről. A Nyugdíjfolyósító Igazgatóság - a támogatás megállapításáról hozott határozat megérkezését követő - 5 munkanapon belül gondoskodik a támogatás folyósításáról.

A támogatást biztosító előirányzat javára a természetes és a jogi személyek, valamint a jogi személyiség nélküli szervezetek 2009. november 15-éig teljesíthetnek befizetést. A felajánlások a Szociális és Munkaügyi Minisztérium 10032000-00285575-50000067 számú számlaszámára teljesíthetők. E befizetés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 593-596. §-a szerinti közérdekű kötelezettségvállalásnak minősül. A közérdekű kötelezettségvállalásnak a társasági adó, illetve a személyi jövedelemadó fizetési kötelezettség tekintetében történő figyelembevételéhez felhasználható igazolást az SZMM állítja ki. A befizetések összegét - a befizető írásbeli hozzájárulása esetén a befizető nevének (megnevezésének) feltüntetésével - az SZMM havonta, a tárgyhónapot követő hónap 15. napjáig honlapján közzéteszi. A befizetések összesített összegét az SZMM 2009. november 30-ig teszi közzé a honlapján.

Eredmény: Az ONYF a honlapján régióként elkülönítetten, havi rendszerességgel - első alkalommal 2009. szeptember 15-én - közzéteszi a közzététel hónapját megelőző időszakban támogatásban részesültek számát és a kifizetett támogatás együttes összegét.

Vincze Nikolett

Kobakos este

2009. július 24-én pénteken este 7 órakor a Kobak férfi tagjai az önkormányzat által biztosított IFÁ-val összeszedték azokat a hulladékokat, amelyeket a környezetre figyelő segítők gyűjtöttek számunkra az utóbbi időben. A gépjármű közel 2 óra alatt tele lett elektromos hulladékkal, összetaposott PET flakonokkal, alu-dobozokkal, és a beteg kisfiúnak gyűjtött kupakkal. Köszönjük mindenkinek, hogy gyűjtik nekünk ezeket és kérjük, tegyék továbbra is! Ezeket a hulladékgyűjtő napokat szeretnénk rendszeressé tenni, legalább addig, amíg nem lesz egy szelektív-hulladékgyűjtő sziget településünkön. A hulladékgyűjtés alatt a többiek a rimóci felső buszmegállótól a darázsdóig szedték össze az autósok által eldobált szemetet. A kb. 10 zsák szemet között kidobott ruhák és számítógép monitor is volt. Kérünk minden szemetelőt, hogy ne az autóból dobálják ki a cigis dobozokat, csokis és egyéb zacskókat, hanem vigyék haza és dobják otthon a szemetesbe, így nemcsak szebb lesz településünk környezete, hanem tisztább is és az ide látogatók is másként éreznek, ha közelednek a falu felé, főként így falunap környékén.

Köszönettel: a Rimóci Kobak Egyesület

Nyár van, nyár!

A rimóci sporttöltőzt két héten keresztül vidám gyerekcsapaj töltötte be. A Gyerekesély Program Napközi tábora július 1-től 14-ig szerveztek remek programokat a szécsényi GYEP iroda szakemberei, Berki Judit és Kende Ágnes. Előkészítő munkájuknak köszönhetően a tábor kicsi zökkenőt követően, sok élményt nyújtott a meghívásunkat elfogadó gyerekeknek. *A táborvezetők:* Beszki Erzsébet, Báránkóné Gonda Gabriella, Lugosi Lilla, Várnai Zsuzsanna, Hegedűsné Jusztin Gizella, valamint a két segítő rimóci fiatal Herceg Zsanett és Kiss Anita. Színes és változatos programot állítottak össze. A gyermekek a reggelit követően fejleszthették a kézügyességüket és kreativitásukat. Gipszképet és hűtőmágnest, tojástartóból különböző díszeket és állat figurákat készítettek, rajzoltak és festettek, sárkányt eregettek. Pihenésképpen társas játszóztunk, egymásba gabalyodtunk a Twister pályán, majd fociztunk, versenyeztünk, játszóztunk, mely után igazán jól esett a

Beszki Erzsébet

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a tábor lebonyolításában nyújtott segítségért Beszki Andor polgármesternek, Vincze Barnának, Gál Józsefnek, és minden résztvevőnek illetve szervezőnek!

Budapestről, az ELTE TáTK szociális munka szakáról jöttünk, hogy önkéntes nyári gyakorlatunk a Szécsényi Gyerekesély Program által szervezett nyári napköziben teljesítsük. Közel négy óra vonatozás után érkeztünk meg Rimócra. Várakozásainkat (minden szempontból) messze felülmúlta a vendégház. A csinos külsőt a kiváló összhangban lévő, gondosan és izléseken összeállított otthonos belső követte. A kétszintes házban kényelmesen elfértünk mind a hatan, hiszen négy két ágyas szoba, egy-egy fürdőszoba (a földszinti akadálymentesítve!) és természetesen egy jól felszerelt konyha állt rendelkezésünkre. Mivel minden olyan otthonos volt, gyorsan birtokba is vettük a házat.

A napok jelentős részét azonban nem Rimócon, hanem a Szécsényi Gyerekesély Program által szervezett napközis táborokban töltöttük Varsányban, Nógrádszalkában és Nagylócon. Csak kettőnknek volt lehetősége két délutánt eltölteni a rimóci táborban. A gyerekek kedvessége, nyitottsága miatt az összebarátkozás könnyen ment. A helyszín is kifejezetten kedvezett a tábor jó hangulatának, hiszen a hatalmas focipályán a gyerekek gondtalanul sportolhattak, játszhattak. Azt tapasztaltuk, hogy kifejezetten szívesen járnak a táborba, éppen ezért szerencsés lenne, ha esetleg a település

A Rimócon járt egyetemisták...

önállóan is szervezne nekik nyári napközit, mert igény valószínűleg lenne rá...

A nyári napközi nagyon jó kezdeményezés, hiszen a gyerekek így a szünet egy részét tartalmasan tölthetik. A különböző kézműves foglalkozásokon kibontakozhat a kreativitásuk, de ha valaki például jobban szeret sportolni, arra is sokféle lehetőség adódik. Probléma talán csak azzal van, hogy a különböző korú gyerekeket nem az azonos foglalkozások, programok kötik le, éppen ezért szerencsés lenne, ha legközelebb a korosztályok jobban elkülönülhetnének.

A táborokban töltött munka után igyekeztünk a rimóci estét is tartalmasan tölteni. A mediterrán hangulatú Sakál-tanya (ami környezetéből ugyan kicsit kilóg) mindannyiunk tetszését elnyerte, habár egyértelműen bebizonyosodott, a helyi fiatalokat lehetetlenség biliárdban legyőzni. Egyébként olyannyira sikerült összebarátkozni velük, hogy az egyik este még díszkíséretet is kaptunk tőlük hazafelé.

A falu rendezettsége, tisztasága, az emberek kedvessége mindannyiunknak nagyon tetszett. Az egyetlen kritikus pont a közlekedés volt, amit országos probléma révén természetesen nem gondolunk rimóci sajátosságnak. Bosszantóan ritkán járnak a buszok, és a helyzetet csak tovább nehezíti, hogy a közelben lévő településekre csak Szécsényen keresztül lehet eljutni.

Nyári önkéntes munka gyakorlatunkat befejezve eljött az indulás pillanata is: a búcsúzás nehéz volt, hiszen (még ha olykor nagyon kimerítő is volt) nagyon jól éreztük magunkat. Sok tapasztalattal és élménnyel gyarapodtunk - talán többel is, mint azt még most gondolnánk...

Mindent köszönünk:

Balázs Bernadett, Majoros Anikó, Udvarhelyi Anikó és Hete Dóra

Közös ebéd

TALÁLKOZÁS A KÁLVÁRIÁN

Az idén már az V. alkalommal rendezték meg a Váci Egyházmegyei találkozót, mely nem oly messze kis falunktól Ludányhalászában tartottak. Ezeknek a találkozóknak a lényege, hogy a keresztény embereket összefogja és egymás hitét erősítve, egymás hitéből erőt merítve „egy Test és egy Lélek legyünk Krisztusban”.

Attila atya minden hétfévi hirdetésben megemlítette a találkozóra való jelentkezés lehetőségét, öregek és fiatalok egyaránt készültek e napra.

Június 26-án (péntek) délelőtt 9 órakor indultak a fiatalok Ludányhalászába a falu kis buszával, melyet az önkormányzat biztosított a falu lakosainak szállítására.

Sajnos az utolsó pillanatban néhány fiatal meggondolta magát, és így egy kissé hiányosan, de mégis elindultunk a rendezvényre. A megérkezésünk után regisztráltak, majd a fiúk, igaz hiányos létszámmal, de mégis beneveztek a kispályás focira, gondolva lesz, ami lesz.

Mire a mi focista csapatunk sorra került volna, sikerült két légiós fiút bevonni a rimóci csapatba, így nem is vallottak szégyent fiaink, hiszen a 6 csapatból a 2. helyezést érték el, melyet megérdemelték, hiszen keményen megküzdöttek érte.

Ezen kívül még sok más program várta az odaérkezőket: asztalitenisz, horgász- és futóverseny, és a színpadon is több csoportot láthattunk és hallhattunk. Itt megemlíteném Nagylócból érkező templomi kórust, az Ipolymenti Nagyboldogasszony Közösségnek csoportját, a Balassagyarmati Büntetés Végrehajtó Intézet elítélteiből össze állt

gitáros csoport, akik igencsak furcsa hangnemben, (két szólamban) de mégis oly gyönyörűen tudtak énekelni az Istenhez, és a Szűzanyához, hogy elakadt a lélegzetem, és elgondolkodtam azon, hogy Isten megbocsátó szeretete milyen nagy változást tud eredményezni egy elítélt lelkében, mert ezek az elítéltek úgy énekeltek, mint egy élő, erős hittel megáldott emberek.

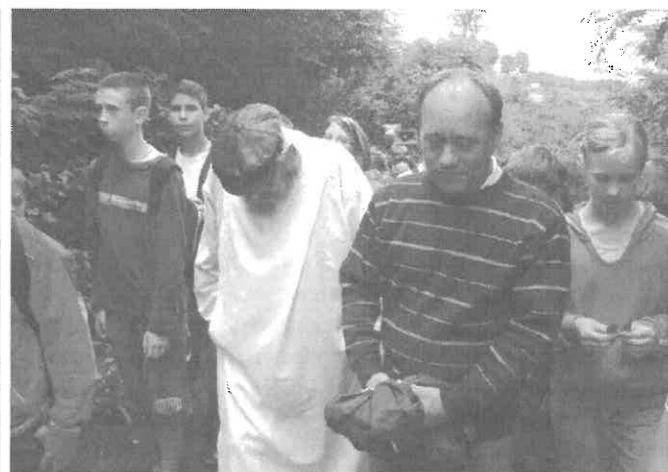
Közben megebédeltünk és vártuk a délutáni programot, melyhez a rimóci idős emberek is csatlakoztak. A rimóci kisbusz kétszer fordult, mert 32 idős embert és 2 kísérőt hozott el a délutáni programra. Egy kis nézelődés után az idősekkel együtt külön buszokkal indultunk a Nógrádszalkai kálvária-dombrára, és közben azon imádkoztunk, hogy ne essen az eső, addig míg végig nem járjuk a keresztutat, mert ha esik se fel, se le nem tudunk jönni a dombról. A Jóságos Isten meghallgatta imánkat és Nógrádszalkában nem esett az eső csak Ludányhalászában, ami már akkorra üres volt, mert az emberek többsége a keresztúti ájtatossághoz csatlakozott. Nagyon jó érzés tölteni el lelkemet, amikor a keresztút stációinál meg-megállva vissza néztem, és láttam a tömeget fölfelé araszolni, melyben fiatal és öreg egymást támogatva, segítve, énekelve araszoltak végig a kálvária-domb tetején található kápolnáig, és a Szent sírig. A Szent misét Dr. Stella Leontin nógrádi főesperes, Balassagyarmati plébános tartotta, majd Molnár Péter atya és Dr. Beer Miklós váci püspök atya mondott áldást és köszönetet a megjelent híveknek.

A nap végére nagyon elfáradtunk, de mégis úgy érzem érdemes volt oda elzárándokolni, mert megerősödött hittel és sok új élménnyel gazdagodhattunk.

Koczáné Melinda

Gyerekek focicsapata Urus Attila plébánossal és Golopi Károllyal

Dr. Zöldi Sándor mohorai plébános és kísérője Bobály József

A rimóciak egy csoportja Ludányhalászában

Hazafelé a falubuszunkra várva

Nyár, játék, kacagás!

Az idén ismét megrendezésre került a Plébániai Játszóházas Napok, melyet a helyi plébánia hozzájárulásával, és a lakosság támogatásával szerveztek a fiatalok.

A játszóház azzal a céllal jött létre, hogy a helybéli fiatalokat összegyűjtse, és játékos programok mellett egy hittel átítatott közösségépítő tábort hozzon létre. Sokan kérdezik, és okkal kérdezhetik, hogy mi ennek az egésznek a lényege.

Erre a kérdésre sok dolgot kiemelhetnék, amit fontosnak tartok a gyermekek testi és lelki fejlődéséhez, de a három legfontosabbról szeretnék írni most.

Elsődleges szempont a gyermekek játékos foglalkoztatása.

Én, mint szülő, úgy gondolom, hogy rohanó világunkban egyre kevesebb időnk jut a gyermekeinkre. Az iskolai szünetben is így van ez, ezért sok gyermek felügyelet nélkül marad otthon, ami nem baj addig, míg van olyan elfoglaltsága, mely értékes a fejlődésében. Általában sajnos a gyermek nem talál magának jobb elfoglaltságot, mint a számítógépes játékok, melyek sokszor erőszakot és agresszivitást tartalmaznak. Nem rossz a számítógép használata, csak nem mindegy, hogy mit tanulunk belőle.

Úgy gondolom egy tábor sokkal több élményt, (játékot, kacagást, barátokat és megtapasztalást) tud adni, nemcsak a testnek, de a léleknek is, mint egy számítógépes játék.

Másodlagos szempont a közösségépítő program. Mi a közösség?

Sokféle közösség létezik: családi, baráti, iskolai, munkahelyi, de nem mindegy, hogy milyen tartalommal jön létre egy közösség (szeretet, baráti, vagy érdek).

A közösség létrejöttében mindig van egy közös cél, mely érdekében az emberek elfogadják a közös szabályokat, alkalmazkodnak egymáshoz, és ez által egy közösséget alkotnak.

A mi kis közösségünknek is van célja, melyet az imént már leírtam.

Harmadlagos szempont a HIT, a mi élő, eleven hitünk, melyet szüleink által kaptunk a keresztségben, és melyet tovább erősíthetünk az életünk folyamán az életszentségekben.

Ez a hit egy örökölt és továbbadott, de mégis a saját hitünk, mely egy közösséghez kapcsol minket, ez a közösség maga az Egyház.

Az Egyház egy szeretet közösség, melyet Jézus alapított, aki emberszeretettel feláldozta önmagát azért, hogy az emberek elnyerhessék az örök életet az Ő országában.

Az idei tábor fő témája az Egyházi Év volt, melyben Jézussal végigjártuk életútjának főbb eseményeit, és vele együtt ünnepeltük, áldozatának a feltámadásnak örömeit.

Mi emberek is szoktunk áldozatot hozni, igaz nem oly nagyot, mint Jézus, de a családért, barátokért, közösségért sokan vállalunk áldozatot.

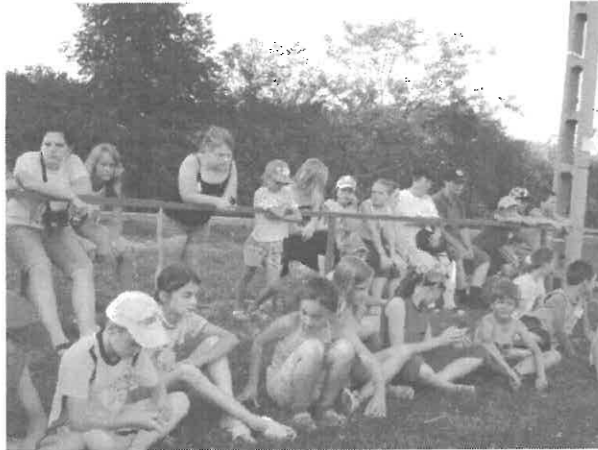
A játszóház szervezői is áldozatot szerettek volna hozni a gyerekekért azzal, hogy a szabad idejükből egy közös program létrehozásáért fáradoztak.

Ez a fáradozás meghozta gyümölcsét, mert minden gond, probléma és fáradtság megszűnt, mikor láttuk a gyermekek boldog mosolyát, vidám nevetését, és felhőtlen boldogságát. Igaz láttuk a túra utáni fáradtságot, az esti ima közben lecsukódó szempárokat, és halottuk az éjszakai suttogásokat, nevetéseket is, melyek igazi gyermekcsínyek voltak.

Azok a szülők és érdeklődők, akik ott voltak megtapasztalhatták, hogy milyen jó is egy közösséghez tartozni, hiszen míg a gyermekek játékában gyönyörködtek azon vették észre magukat, hogy a régi élményeiről beszélgetnek, és ugye milyen jó érzés volt felidézni a múltat? Mert voltak közös élmények, melyeket fel lehetett idézni. Valami ilyesmit szeretnénk mi is a fiatalok számára létrehozni ezzel a játszóházzal, hogy a későbbiekben legyen nekik is mire visszaemlékezni, és nekünk is maradjanak emlékek, hogy mivel tudtuk az Ő fejlődésüket elősegíteni.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik valamilyen formában, legyen az anyagi, szellemi, vagy fizikai támogatás, de elősegítették a játszóház létrejöttének lehetőségét. És szeretnék köszönetet mondani azoknak a szülőknek is, akik ránk merték bízni gyermekeiket, és eljöttek nemcsak megnézni, de be is kapcsolódni a programjainkba.

Remélem jövőre is meg tudjuk valósítani ezt a játszóházat, és egyre több gyermek érdeklődik majd iránta. *Koczáné táborvezető*

Jusztin Péter előadása közben a gyerekek

Esti ima a gitárosokkal

Kiss Anita csapatával

Balogh László csapatával

Polgárőr Hírek

ORSZÁGOS POLGÁRŐR NAP 2009.

Az idén is megrendezésre került az Országos Polgárőr Nap 2009. 07. 04-én szombaton. A Hajdú-Bihar megyei Püspökladányban volt a rendezvény helyszíne. A polgárőreinkkel szép számmal voltunk jelen. Reggel 6 órakor indultunk a Szociális bolt elől. A több mint 200 km-es utat kb. fél tízre tettük meg. Püspökladány külterületéről motoros rendőrök felvezetésével érkezünk a rendezvényre.

Helyszíne a kemping területén volt. 10 órakor kezdődött a köszöntő és a jutalmak, díjak átadása. Ezt követően különböző műsorok voltak, többek között Desperadó koncert, fürdőruha bemutató, táncosok, rendőrségi bemutató, kommandós bemutatók, főzőverseny, vöröskeresztes teszt, kressz totó stb.

A strandot is igénybe vehette mindenki, a mi csapatunkból is sokan kihasználták.

A tombola sorsolást is nagy izgalommal vártuk, ahol nagyon értékes ajándékokat lehetett nyerni. Közülünk ugyanazon család 2 ajándékot is nyert, amihez ezúton is gratulálunk nekik.

Este 6 órakor élményekben gazdagon indultunk haza. Ezúton is szeretnénk megköszönni a kistérség vezetőjének és Beszkid Andor polgármester úrnak, hogy a buszokat rendelkezésünkre bocsátották. *Polgárőrök*

NYULACSKA HÍREK

NYÁRI MUNKÁLATOK AZ OVIBAN

Az óvodában nem áll meg az élet nyáron sem, annak ellenére, hogy a gyermekek nyári szünidejüket töltik.

A technikai dolgozók (dajkák, könyhai alkalmazottak) ilyenkor végzik el azokat a munkákat, amelyeket a gyermekek jelenlétében nem lehet.

Sor kerül a fertőtlenítő meszelésre a gyerek mosdókban, öltözőkben, konyhában, előkészítő helyiségekben. A nyári nagytakarítás folyamán tisztításra kerülnek a fektetőváznak, ruhásakok, tornafelszerelések, kispárnák, takarók, szőnyegek.

Alapos fertőtlenítésen esnek át a csoportszobában található játékok, bútorok.

Az udvari játékok felújítása, festése is megtörténik.

Augusztus 24-én tiszta, rendezett óvodában fogadjuk a gyermekeket.

NYILVÁNOSSÁG NAPJA „OVIS” SZEMMEL

Az első Nyilvánosság Napjára való felkérésnek kissé tanácstalanul tettünk eleget, hiszen ilyen rendezvény még nem volt községünkben.

„Hogy lesz? Mint lesz?”- kérdeztük egymást a felkészülés során. Igyekeztünk minden fontos eseményt elmondani, amelyeket képekkel illusztráltunk.

Mivel minden résztvevő csoport 15 percet kapott a bemutatkozásra, próbáltuk ezt figyelembe véve összeállítani a beszámolóinkat. Itt szeretnénk javasolni a rendezőknek az időtartam szigorúbb ellenőrzését, hiszen a „játékban” a szabályok betartása nagyon fontos dolog.

Jó volt hallani egymás eredményeit, sikereit, kéréseit, megismerni falunk sokrétűségét.

Mindenképpen eredményesnek és hasznosnak találjuk ezt a kezdeményezést és reméljük, hogy óvodánk életébe is részletesebb betekintést kaphattak a résztvevők.

Övönök

ISKOLAI HÍREK

A Szent István Általános Iskola, Óvoda és Könyvtár, Rimóc 2009-ben végzett tanulói az alábbi intézményekbe nyertek felvételt

	Diák neve:	Iskola neve:	Iskola székhely:	Szak, szakirány:
1.	Bada Rómeó	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Gépész
2.	Bada Zsanett	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Vendéglátás
3.	Balázs Roland	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Vendéglátás
4.	Bagoly Péter	Szondi György Szakközépiskola és Szakiskola	Balassagyarmat	Faipar
5.	Bangó Arnold	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Gépész
6.	Czerovszki István	Szondi György Szakközépiskola és Szakiskola	Balassagyarmat	Gépipar
7.	Csemer Kitti	Váci Mihály Gimnázium	Bátontytereny	Arany János Koll. Prog.
8.	Csemer Nikolett	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Vendéglátás
9.	Gáspár Tamás	II. Rákóczi Ferenc Bölcsőde, Óvoda, Ált. Isk. Gimn. és Szakközép.	Szécsény	Informatika
10.	Golopi Roland	Stromfeld Aurél Gépipari, Építőipari és Inform. Szakközépisk.	Salgótarján	Építészet
11.	Kormány Richárd	Stromfeld Aurél Gépipari, Építőipari és Inform. Szakközépisk.	Salgótarján	Építészet
12.	Molnár Dániel	II. Rákóczi Ferenc Bölcsőde, Óvoda, Ált. Isk. Gimn. és Szakközép.	Szécsény	Informatika
13.	Németh István	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Vendéglátás
14.	Németh Patrícia	Lipthay Béla Mezőgazdasági Szakképző Iskola és Kollégium	Szécsény	Vendéglátás
15.	Percze Valentina	Szent Györgyi Albert Gimnázium és Szakközépiskola	Balassagyarmat	Biológia
16.	Szeles László	Szondi György Szakközépiskola és Szakiskola	Balassagyarmat	Faipar

A 2008/09-es tanév legkiválóbbjai

Minden tanév végén a kézhez kapott bizonyítvány a diákok fizetése éves munkájukért. Aki lusta volt, tessék-lássék módjára végezte el a feladatait, annak bizony cincig a "fizetése", viszont a szorgalmas, kitartó, érdeklődő és mindenek felett tanulni és többet tudni akaró "vaskos", szép eredménnyel büszkélkedhetnek. Álljanak itt példaként azok, akik szorgalmukkal jeles vagy kitűnő eredményt értek el! Az elmúlt tanévet jeles eredménnyel zárta:

1. o. Csemer Ramóna, Kormány Cintia, Suha Martin, - 2. o. Bagoly Gábor, Biácsi Lili, Laczkó Dominik, Mócsány Patrik, - 3. o. Nagy Doloresz, Ocsovai Ramóna, Percze Roberta, Péter Gabriella, Szoldatics Dávid, - 6. o. Virág Tifani, Virág Sándor, - 7. o. Hadzsi Enikő, Pásztor Balázs, Vanya Bernadett

- kitűnő tanulmányi eredményt ért el: 1. o. Bablana Dorina, Balogh Adrián, Czerovszki Bence, Laczkó Máté, Vincze Ádám, - 2. o. Bablana Blanka, Németh Rebeka, Petrovics Anna, Ulviczki Petra, - 3. o. Beszki Máttyás, Jusztin Milán, Kelemen Gergő, Szoldatics Milán, - 5. o. Jusztin Boglárka, Péter Fruzsina, Vizoviczki Lolita, - 6. o. Gál Kitti.

Példás magatartásért, szorgalomért, illetve kiváló közösségi munkáért iskolánk további 19 tanulója könyvjutalomban részesült, ők a következők: - 2. o. Holecz Zoltán, - 3. o. Jusztin Edina, Tóth Fanni, Ulviczki Mariann, Virág Tifani, - 4. o. Csemer Beáta, - 5. o. Bada Melinda, Balázs Dalma, Csemer Beáta, Kukurta Mónika, - 7. o. Bangó Barbara, Erdélyi Anita, Kormány Elizabet, Péter Petra, Vágvolgyi Réka, Virág Rodrigó, - 8. o. Gáspár Tamás, Golopi Roland, Percze Valentina.

Mindannyiuknak szívből gratulálók! A nyári szünre jó pihenést, hasznos időtöltést, a következő tanévre hasonló szép sikereket kívánok!

Kiss Józsefné igazgató

NEGYEDSZER GYALOG HERENCSENYBE

2005. szeptember 24-e óta ötödik alkalommal, immár hagyományosan július első szombatján, idén július 4-én zárandokolhattunk el Herencsénybe a Palócok Vigyázó Keresztjéhez tovább erősítve hitünket. Istenbe vetett bizalmunk és hálánk jelenként, hogy megtartott minket, palócokat, tesszük meg ezt gyalogzárandoklatként is a búcsú történetében negyedik alkalommal. Az idén az Országos Búzaszentelőre és harmadszor a Palócok Vigyázó Keresztjének ünnepére.

Az idei búcsú most - a megszokott, hagyományok és jó érzés mellett - több szempontból is más volt.

Először is más volt az időjárási körülmények miatt. A tűző nap már többször megpróbált minket, viszont most először volt ekkora sár az utóbbi idők eszései miatt, de a búcsút megelőző napok rossz időjárása sem tántorította vissza minket, mert semmi sem tudja pótolni azt az érzést, ami az ember szívét-lelkét átjárja, az a szeretetet, amivel várják a zárandokokat, az út élményeiről nem is beszélve. Az addig idegennek tűnő emberek, függetlenül attól, hogy honnan jönnek, barátként üdvözlik egymást, megbonthatatlan egységbe kovácsolódnak, sugárik az erőt, az élni akarás.

Másodszor más volt ez a búcsú azért is, mert szomorúan állapítottuk meg, hogy sajnos Rimócról még ilyen kevesen nem indultunk el, összesen nyolcan (Beszki János, Beszki Józsefné, Kiss Attila, Kiss János, Kissné Babinszky Andrea, Percze Renáta, Vincze Attila, Vincze Nikolett). A hajnali indulás után ügyesen győztük le a rimóci-sipeki sáros szakaszt, ami után Nógrádsipeken Ernő bácsi és Ilonka néni szeretettel és kedvesen kínálják hűsítővel minden évben a gyalogzárandokokat az oda és a hazafelé vezető úton is. Isten tartsa meg őket sokáig!

Harmadszor más volt ez a búcsú azért is, mert ilyen sokan még soha nem érkezünk meg gyalog Herencsénybe. Nógrádsipeken ugyanis több mint 50 emberhez csatlakozhattunk, így egymásnak kezét nyújtva indulhattak el 3 falu - Rimóc, Nógrádsipek és Varsány - zárandokai együtt. A herencsényiek el sem akarták hinni, amikor reggel felhívtak minket telefonon, hogy a sár és a kiszámíthatatlan időjárás ellenére több mint 60-an vagyunk úton hozzájuk gyalog. A csoportban volt kicsi, nagy, idős és fiatal egyaránt, s szerencsére voltak már ismerős arcok is, akikkel az elmúlt években a gyalogzárandoklatokon ismerkedtünk meg, és voltak olyanok is szép számmal, akik először tették meg ezt a távot. A nyáját féltő jó pásztor sem hiányzott, ugyanis Sipek és Varsány közös plébánosa, Szeráf atya az idén is túracipőtt húzott, sőt még azt is megszervezte, hogy Varsányból ők is gyalog jöttek át Sipekre. Az idősebb zárandokok szájából szépen szólt az ének, az imádság, de a fiatalok is bátran mondták. Így küzdöttük le a helyenként igencsak meredek hegyet, sáros lejtőket. Herencsénybe érve már vártak minket. Dr. Nagy Andor országgyűlési képviselő úr a polgármester asszonnyal, az alpolgármester úrral, a herencsényi előjárókkal, Becsó Zsolt elnökkel jött elénk és köszöntött minket. Nem tudni, hogy a meghatottságtól, vagy a szívhez szóló Mária énekektől, de többünknek könnybe lábadt a szeme. A Fonóban frissítővel, saját készítésű süteményekkel kínáltak minket.

Negyedszer más volt ez a búcsú most azért is, mert Herencsényben a szentmise nem a keresztnél, hanem a templomban volt megtartva. Az időjárás kiszámíthatatlansága és a sáros út miatt ugyanis a szervezők nem merték megkockáztatni, hogy a szentmise a Gyürki hegyen legyen. Ennek ellenére sokan főként azok, akik először látogattak el Herencsénybe az ebéd után felzárandokoltak a kereszthez is.

A szentmisére a település központjából indult a menet, ahol többen is köszöntötték a zárandokokat. S végül másabb volt ez a búcsú azért is, mert Rimóc és Nógrádsipek Községek Önkormányzatai egy Kanyó Balázs által elkészített faragott táblát ajándékoztak a herencsényieknek. A táblán a rimóci kőkereszt, a sipeki fakereszt és a herencsényi palócok vigyázó keresztje is látható. Jusztin Józsefné polgármester asszonynak a búcsúsok nevében Doman Ferenc polgármester úr és Vincze Nikolett adhatták át a táblát, megköszönve eddigi meghívásait, figyelmességüket, vendégszeretetüket, amellyel a gyalogbúcsúsokat az elmúlt évek során mindig fogadták. A polgármester asszony ajándékunktól láthatóan meghatódott és kihangsúlyozta, hogy nemcsak barátai vagyunk mi egymásnak, hanem testvérei is.

A szentmise után az idén is megvendégelték mindannyiunkat, majd az ebédet követő kis pihenés után fél 4-kor több mint 40-en indultunk el haza. A zárandokokat búcsúztató Szandai József alpolgármester kiemelte, hogy a gyalogbúcsúsok nagyban hozzájárulnak a palóc ünnep fényéhez. A hazafelé úton eszünkbe juthatott az a mondás is, amelyet legutóbb a Ludányhalászi Katolikus Egyházmegyei Találkozó hallhattunk, hogy „*amit a jó Isten eláztatott, azt meg is szárítja*”, ugyanis már sokkal szárazabb cipővel és lábbal tehetjük meg az utat. Hazafelé sem maradt el az ének és az imádság, mindenki mondhatott imaszándékot is, amelyekért közösen fohászokodtunk. Rimócról nyolcan mentünk is nyolcan is köszönhattük meg a rimóci Kőkeresztnek, hogy a jó Isten elfogadta tőlünk ezt a felajánlást!

Tudjuk, és hisszük, hogy ezen alkalmak már nem olyanok, mint amit édesanyáinktól, vagy az idősebbektől hallunk olykor-olykor, akik arról mesélnek, hogy sorban, sárban, esőben meztelen, batyuval a hátukon, Mária szoborral a vállukon mentek el a rimóciak a környező települések búcsúiba, vendégségeibe, vagy a Szentkúthoz. Mégis talán egy-egy ilyen zárandoklaton, amikor az idősebbekben a régi érzések, emlékek felelevenednek, és mesélni kezdenek útközben, talán sikerül nekünk, fiatalabbaknak is megérezni legalább a „fuvallatát” annak, amit egykor őseink érezhettek, ami egykor oly sokakat mozgatott meg és vitt el újra és újra a jó Istenhez. Magunk nevében már csak annyit kérünk, hogy mi rimóciak is jegyezzük fel saját és egyházközségünk naptárába a herencsényi Palóc Búcsú dátumát is. A fiataloktól pedig azt kérjük, ne hagyják elveszni ezt az érzést, amely több erőt ad, mint bármilyen energiával és hatása is tovább tart!

Kiss János
és
Vincze Nikolett

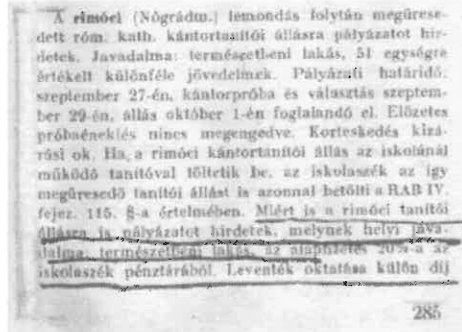
Nógrádsipeken reggel 7 órakor találkoztak a három község zárandokai

Benkó Péter:

A RIMÓCI GYÖNGYÖSBOKRÉTA-CSOPORT TÖRTÉNETE 1934. ÉS 1938. KÖZÖTT

6. rész - A csoport vezetője: Radványi Lajos kántortanító

A Gyöngyösbokréta csoport, de az 1930-as évek rimóci kulturális életének motorja Radványi Lajos kántortanító volt. Jelen írásommal előtte szeretnék tisztelni.

Hirdetés - Nemzetnevelés, 1926. 09. 15.

1899. július 30-án született Budapesten. Középiskolai tanulmányait Balassagyarmaton, a tanítóképzőt az Esztergomi Érseki Római Katolikus Tanítóképzőben végezte. Tanítói oklevele 1917. február 28-án kelt. Sajnos a tanítóképző befejezése után katonai szolgálatot kellett vállalnia. Az első világháborúban a 12. honvéd gyalogezred kötelékében 1917. októbertől 1918. októberéig arcvonaliszolgálatban volt, 1918. októbertől 1919. októberéig tartó egy esztendőig pedig olasz hadifogságban töltötte. (Baia, Nisida) Rendfokozata é. e.[?] hadnagy volt. Háromszor tüntették ki, ezüst vitéz éremmel egyszer, bronz vitéz éremmel kétszer. Hazakerülvén a frontról, 1919. november 20-án nyújtotta be kérelmét a megüresedett rimóci tanítói állásra. Ekkor a kántortanító Palik Antal volt, ezért ekkor még osztálytanítónak választották meg december 14-én. 1920. október 23-án tett hivatali esküt. A tanítás mellett kántori tanulmányokat folytatott, szintén Esztergomban. Kántori oklevele 1922. december 21-én kelt.

Radványi Fényes Dezsőnek írt levelének részlete Nógrád Megyei Levéltár, Palóc Múzeum iratai

Amikor 1926-ban Palik lemondott állásáról (Ácson (Komárom megye) választották meg kántortanítónak), a Nemzetnevelés című folyóirat 1926. szeptember 15-i számában meghirdették

az állást. Radványit választották meg kántortanítónak 1926. szeptember 29-én, aki ekkor már Rimócon működött, mint második tanító. 1928-ban felépült az új kántorlakás a templommal szemben. Három szoba, konyha és gazdasági épület tartozott hozzá egy későbbi felmérés szerint. 1930. márciusától pedig a rimóci iskola igazgató lett.

Eljegyzéséről a Nógrádi Hírlap is tudósítást adott: „Eljegyzés - Radványi Lajos rimóci kántortanító eljegyezte Bobovniczky Rózsikát Balassagyarmaton.” Házasságából három gyermeke született: Margit, szül.: 1930. 06. 20. (28-án keresztelték), László István, szül.: 1931. 06. 21. (07. 09-én keresztelte Kötél Pál káplán), és Sándor József, szül.: 1932. 12. 24.

Szerteágazó tevékenysége szerint Rimócon a népművelő egyesület vezetője, illetve a hitelszövetkezet elnöke volt. Valamint községi közgyám, községi képviselőtestületi tag, hitelszövetkezeti ügyvezető igazgató funkciókat is ellátott. Ami miatt pedig ez az írás született: a rimóci Bokréta elnökét is tisztelhetjük személyében.

Nem tudjuk, hogyan került kapcsolatba, illetve honnan hallott a Gyöngyösbokréta mozgalomról. Egy lehetséges változat a következő: Helytörténeti Gyűjtemény-Balassagyarmat Radványi szimpatizált a Madách Társasággal, amelynek később írói tevékenysége folytán rendes tagjává választották. Dr. Fényes Dezső, a Vármegyei Múzeum, (Palóc Múzeum) igazgatója 1934. március 3-án tartott előadást a mozgalomról a Madách Társaság estjén: „Fényes Dezső rendes tag a „Gyöngyösbokréta” elnevezésű, a magyar népiélet és népművészet ismeretét terjesztő vállalkozásról beszélt, mely a nyár folyamán Balassagyarmaton palócnapot fog rendezni.”

Nem tudjuk bizonyítani, hogy ezen előadás hatott-e rá, vagy hogy egyáltalán jelen volt-e a felolvasó esten, annyi bizonyos, hogy innentől felpörögtek az események. Több levelet váltott Fényes Dezsővel. Majd májusra szerveztek Greff Gyula plébánossal és dr. Simonyi János jegyzővel egy népművelési napot Rimócon: „Május 13-án vasárnap d. u. zajlott le Rimóc község népművelési napja. Szándékosan használom a „zajlani” igét, mert a változatos és gazdag tartalmu műsor egyes számainál a minduntalan fel-fel csillanó humor és kitörő jókedv nemcsak a szép számban jelen volt lakosságot, hanem a megjelent uri közönséget is mindvégig lekötötte és magával ragadta. Szavalt, ének,

olvasás, zene, egészségvédelmi előadás, eredeti palóc népszokások és népviselet bemutatásán kívül izlésesen rendezett népművészeti kiállítás öregbítette a falu lelkes intelligenciájának, a népművelési nap rendezőinek érdemeit. Valami egészen különleges íze, zamatja volt ennek a szép falusi vasárnap délutánnak. A község fiatal plébánosa által szépen rendezett és tisztántartott templomtér a ragyogó napsütésben, ünneplőbe és eredeti palóc népviseletbe öltözött tömeg érdekes keretét adott a falu házeit uralkodó magaslaton fekvő szép románstílusú templomnak. Aki a műsort végighallgatta és a kiállítást megtekintette, bizonyára azzal a meggyőződéssel távozott, hogy

Radványi Lajos és neje, szül. Bobovniczky Rozália

Rimócon termőtalajra talált a népművelési mozgalom, amely a népléleknek itt olyan mélységeit és értékeit tárta fel, amelyért érdemes volt az arra hivatottaknak: Radványi igazgatótanítónak, Greff Gyulának a község plébánosának és a népművelési bizottság elnökének dr. Simonyi főjegyzőnek fáradoznia. A sok szép női kézimunka és a Jusztinok faragott butorai, az Árvák, a Laczkók, a Kissek, a Juhászok, a Mocsányok, a Szabók szavaltai, ének és zene számai, a lakodalmos fiatalság ropogós táncai elfeledtették velünk hacsak egy délutánra is, hogy Trianon van, gazdasági válságban élünk. Bizakodással és reménységgel kell föltekintenünk az égre és kérnünk kell a magyarok Istenét, hogy adjon e becsületes földműves népek verejtékező munkájára bőséges esőt és a magyarnak szebb jövőt!” Majd a június 24-én, Szécsényben tartott népművelési napon is résztvettek a rimóciak, ahol a járás 27 települése tartott népművészeti bemutatót: „A rimóciak festői szépségű népviseletben mutatták be a rimóci lakodalom: asztalköszöntő, menyasszony bucsuztató, a fiatal pár felköszöntése, és a menyasszonytánc részeit, cigánykísérettel, dr. Simonyi János rimóci főjegyző magyarázatával.”

(folytatás a következő számban)

Kirándulás a Margitszigetre

2009. július 17-én a Gondozási Központ dolgozói, az egészségügyben dolgozók közül hárman és a polgármester úr közös kiránduláson vettek részt a Margitszigeten. Az autóbussz Rimóc Község Önkormányzata biztosította számunkra, melyet ezúton is köszönünk!

Megérkezésünk után séta közben végigjártuk a sziget nevezetességeit. Megcsodálhattuk a Domonkos-rendi kolostor romjait, Szent Margit sírját. A mai romterület elsősorban a templom falait és a kolostor épület feltárt és helyreállított részleteit foglalja magába. A japánkertbe érve megcsodálhattuk a kert tavát, melynek kristálytisza vizében sebbnél-sebb aranyhalak úszkáltak, a víz tetején pedig, gyönyörű tavirózsák pompáztak. A rózsakertben is csodaszép virágokat láthattunk. A sziget legnagyobb és legrégebbi fája 180 éves platánfa alatt kicsit megpihentünk. A fának 2 méter átmérőjű a törzse. A művész sétányon sétálva sok író, költő, művész szobrát csodálhattuk meg. Mindezekről bővebb információt kaptunk a szigeten körbe járó kis vonaton utazva. Délután a Palatinus

Strandfürdőben fürödtünk, ahol volt hullám-, termál-, gyógy-, gyerek- és élménymedence is. Mindenkinek az utóbbi tetszett a legjobban. Este kipihenve, lebarbulva, teli élményekkel indultunk haza. Úgy gondolom, mindenkinek kellemesen telt el a nap ezen a közös kiránduláson.

Pásztor Antalné

Kirándulók csoportja a fa árnyékában (Fényképezte: Benkó Jánosné)

Kirándultak a Hivataliak

A Szent László dombormű előtt

a Hab-Mária szobrot láthattuk, amely Győr első árvízi emléke. Onnan a Káptalandombra sétáltunk a Püspökvárhoz és a Székesegyházhoz. Magyarországi látogatása során II. János Pál pápa is járt 1996-ban a győri Székesegyházban. II. János Pál pápa emelte Minor Bazilika rangjára a Székesegyházat. A Székesegyház

A múlt kedden kirándulni voltunk. Nem volt könnyű eldönteni, hogy hová utazzunk, mert behatárolt minket az idő és a távolság. A sok ötlet közül, aztán egyet kiválasztottunk.

Irány Győr és Komárom!

Győrről a Városháza mögött parkoltunk, innen indultunk városnézésre. A sétáló utcákon át először a Bécsi kapu téren levő Karmelita templomnál időztünk. A templom külső kis fülkéjében

a Hab-Mária szobrot láthattuk, amely Győr első árvízi emléke. Onnan a Káptalandombra sétáltunk a Püspökvárhoz és a Székesegyházhoz. Magyarországi látogatása során II. János Pál pápa is járt 1996-ban a győri Székesegyházban. II. János Pál pápa emelte Minor Bazilika rangjára a Székesegyházat. A Székesegyház

gyönyörű szép, a barokk művészet remeke. A Székesegyházat és püspökséget még Szent István királyunk alapította. A Székesegyházhoz tartozik Hédeváry János püspök kápolnája, ahol Boldog Apor Vilmos püspök sírja található. Itt őrzik 1606 óta I. László király szentté avatásának alkalmából készült herma másolatát. Az eredeti egy tűzvészben pusztult el, a másolat 1400-1425 között készült. Ezt az ereklyetartót Európa legszebb hermájaként tartják számon. A Vérrel Könnyező Szűz Mária kegykép olajmáskéntélénél búcsúztunk a Székesegyházról. Sétánkat a Széchenyi-téren fejeztük be, ahol megnéztük még a jezsuiták által alapított Patika Múzeumot, amely még mai is gyógyszerártként működik. A Széchenyi-téren igazi gyermekpancsolót, időnként feltűró sok-sok „szökőkút” alakítottak ki a gyermekeknek. Ezt nagyon ötletesnek találtuk, jó lenne itthon is ilyen. A néhány óra alatt „izelítő” láthattunk a mai és a régi Győrből. Mindannyian szépek, rendezettek és tisztának láttuk a várost.

Innen visszaindultunk Szlovákiába, Komáromba. A város központjában megnéztük az Európa teret, ahol az európai országokra jellemző építészeti stílusú épületeket emeletek. A város főterén a Klapka György táborkokról elnevezett téren pihentünk meg. Jólesett hallani a helybeliektől is magyar szót.

Hazafelé tartva, betértünk Drégelyalánk és Hont között lévő Csitári Kutyika forráshoz. Már sötét volt, mire a forráshoz értünk, de azért tudtuk a forrás vizéből hozni. A hagyomány szerint a nyáját legeltető pásztor ennek a forrásnak a vizéből mosta meg a világtalan gyermeke szemét, aki a víz gyógyító erejének hatására visszanyerte látását. Azóta ez a hely zarándokhellyé vált.

A kellemesen eltöltött nap után, kicsit elfáradva, de lelkiemben gazdagodva értünk haza.

Lőríkné Kiss Ibolya

Ez a nap kicsit más

2009. július 20-án, hétfőn zárva volt a Szociális bolt, ugyanis mi dolgozók reggel 6³⁰-kor kirándulni mentünk az új „falubusszal”. Uticél: a Dunakanyar (illetve annak egy részét közelebbről megnézni).

Visegrádra kb. 9⁰⁰-kor érkezünk. Megnéztük a várat. Láttunk vadászati- és fegyverkiállítást. Felidéztek a hármaskirályi találkozót, majd élveztük a minket körülvevő táj gyönyörű látványát.

Ezután a borbélyán tettünk bátorságpróbát. Ismét buszra ültünk és átutaztunk Esztergomba. Itt a strandon töltöttük a délutánt. Este kellemesen elfáradva indultunk haza. - Csak egy nap volt. Lazító, pihentető, békés és emlékeztető.

Percze Tiborné

A „szocis” kirándulók a Duna partján

Novella és meséíró pályázat sikerei

Apécsi Leőwey Klára Gimnázium az Arany János Országos Tehetséggondozó Program osztályai számára Tömörkény István Alkotói Pályázatot hirdetett. Örömmel számolhattunk be róla, hogy községünkben Barna Krisztina mese-kategóriában „A sárkány városa” című művével 2. helyezést ért el, míg Lőrök Nóra, a novella-kategóriában az „Az átkelés hídjá” című novellájával első helyezést ért el. Nórát Kanyó Kinga, míg Krisztinát Földessy Lászlóné tanár nő készítette fel. Nekik is és a helyezetteknek is ezúton gratulálunk. Ígéretünkhöz híven most újságunkban is közzétesszük a nyertes műveket.

Az átkelés hídjá

Lőrök Nóra

-Anyu, ne! Anyu! riadtam fel sírva hajnaltáj a legújabb s legrégibb rémálomból. Megint, s mindig ugyanaz. A kezemből lévő fénykép szinte életre kel előttem. Édesanyámat látom rajta, egy erősakarátú, optimista, mindig mosolygó asszonyt, kinek az adta meg a szabadságot, a kiérdemelt pihenést, ha az erdőben kedvenc lovával száguldatott a szélben. Teréz, neki volt a legszebb neve a világon, de porba hullott minden, csupán emlékek maradtak, töredékek. Emlékek a legjobb napokról életemben, és a legrosszabbokról. Nem tudok felejteni, nem megy. A veszteség túl erős, ráadásul az álmaim sem könnyítik meg ezt a harcot magammal szemben. Ez már napról napra rosszabb, azt hittem idővel könnyebb lesz, de mégsem.

Álmomban újra átélem azt a szörnyű pillanatot, mikor a tő melletti tisztáson vágatott át szélsébesen, majd egyszer csak a ló felugrott és ledobta hátáról... anyám a kőkupacba ütötte a fejét; a vér hajpántot festett halántékára, többé nem kelt fel. Apám kiborult, bár nem látszott rajta semmi, arca kővé vált, és a puskájával a kezében haladt a riadt állat felé... Vörös folyam, vért látok mindenütt a könnyfátyolon keresztül.

A sósvíz patakokban szánt barázdát arcomon. Nem hiszek a szememnek - még így, álmomban sem. Mire felriadok, és megnyugszok a közegetől, rájövök a tényre, egyedül maradtam. Apám, bár megveszi, s teszi, amit kérek, nem foglalkozik velem. Részeseg lett. Bár olyankor nem veszekszik, verekszik velem, csak sír. Sokszor hallom szobájából, mikor bánattól rekedt hanggal vonja kérdőre magát, s az Istent.

Kimegyek az istállóba, Noir* szeretetteljesen pillant felém, s dörgölődik hozzám, én megettettem, letakarítom őt, beszélgetek vele. Csak neki tudom elmondani, ami a szívemet nyomja, lelkemet szorítja; ő a támaszom. Úgy érzem megért engem. Órákig tudok vele lenni. Gyönyörű, szép, fekete szőrt simogatom, ráülök, majd ráhajtom fejem. A hajam vizeséséként omlik reá, a szőkésbarna, hosszú, hullámos hajzuhatagom, mikor az erdő felé tekintgetek vörös-kék gyöngyszememmel.

A nap már delel. Ebédidő. Ideje bemennem a házba. Apám igazi művész az ételek terén; a kedvencemet készítette el, halászlét. Csendben étkezünk, mint általában, de ez a csend zavaró,

feszültséggel telt levegőt kavart fel. Látom, valami zavarja őt. Mint mindig, most is magára öltötte pókerarcát, de a mozdulatai elárulják őt. Keze kissé remeg, s a gondráncok is megjelentek már homlokán, majd megszólal:

- Diána, légy szíves, ha végeztél, mosogass el.

Majd otthagy, miközben csalódottan bólintok felé. Reméltem, elmondja mi bántja; tudom, hiú remény volt. Miután elmosogatok, felszaladok a szobámba, s elolvasom anyám jegyzetfüzetét.

„Ha már teljes a káosz lelkedben, vedd ezt kezvedbe, nyissd ki a belső szemed, lelked szemét, és láss, értsd meg a világot!”

Igen. Erre van most szükségem. Átlapozom a füzetet, majd visszatérek az első oldalra, és olvasni kezdek, pár soron viszont megakadt a szemem:

„Ha testi lény az ember, akkor a halállal véget ér minden. Ha azonban szellemi lény és a test csupán hüvelyke ennek a szellemi lénynek, akkor a halál csak átváltozás...”***

Sírva fakadok, anyám tipikus gondolkodásmódja. A halál átváltozás, csupán egy új kaland kezdete.

Elpakolok, majd ismét Noirhoz megyek. Felnyergelem, majd irány az erdő. Elügetünk a „Fájdalom” tisztásához. Gondolatokba merülve a naracs-vörösszín horizontot bámulom, majd tekintetem a hidra esik. Anyám imádta a leszakadt hidat, órákig vizsgálta, jegyzetelt róla, még a történetét is elolvasta. Mikor rákérdeztem, hova ez a nagy kíváncsiság, egy nevetéssel válaszolt:

„Ó... ez csak egy ostoba hóbort, Diána. Ne foglalkozz vele.”

Az idő kellemes, mégis kissé felhős, bárnyfelhők úsznak az égen, majd a sötétség lassan elnyel mindent, a hold is kacérkodik paplanjával.

A híd hívogat, kérleli, hogy menjek oda. Felpattanok Noirra, majd egy rövid gyorsvágatban hamar megérkezem. Régen elfeledett érzés költözött lelkembe, a kíváncsiság, az öröm és a megnyugvás. S érzem, mindezt a híd túloldalán lelem meg, bár a másik vége leszakadt, ez az apróság nem zavar. Lenézek a mélybe, látom a tavat fodrozódni pár méterrel alattam. Noirral hátrálunk kicsit, majd nekifutásból előretörünk, rá a hidra, át a hídon... de a csobbanás elmaradt, majd csak egy nyírítés és egy riadt-örömteli sikoly hallható, mikor a hold átbújt a felhők sorfalán, és megvilágította a hidat a leereszkedő ködön át.

* - Noir (fr.) fekete

** - Tolsztoj idézet

Lőrök Nóra

A sárkány városa

Barna Krisztina

Hol volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, volt egyszer egy király. Ennek a királynak egyetlen fia volt. A király nagyon szerette gyermekét, de néha mégis elfogta a szomorúság. Azon aggódott, hogyha nem házasodik meg, el fog veszni a birodalom. Márpedig a királyfinak egyáltalán nem volt igénye a nősülés, ezért mindig, mikor apja erről beszélt neki, azt válaszolta:

- Édes apámuram! Ne sürgessen engem kigyelmed annyira, mert én csakis szerelemből akarok megházasodni.

Hát egyszer a király már nagyon megelégette ezt a beszédet, s így szólt:

- Rendben van, édes fiam, ha te így, akkor én úgy. Eridj, kapsz egy évet, hogy menyasszonyt találj magadnak. Mikor az egy év lejár, s nem találtál magadhoz illőt, hazajössz, és azt veszed el, akit én választok neked.

- Jól van, édesapám. Ne féljen kigyelmed, mert nem telik bele egy év, s én hazahozom szívem választottját.

Azzal a királyfi sarkon fordult, s ment egyenesen az istállóba. Hanem hiába nézte a szebbnél szebb paripákat, nem tetszett neki egyik sem. Egyszerre kiáltozást hallott a Selyemrét felől, ezért arra vette az irányt. Hát csak látja, hogy egy hatlábú táltos elszabadult, s most azt akarják befogni. „Ez a ló épp jó lenne nekem” - gondolta magában, s egyenesen a táltoshoz ment. Mikor már majdnem odaért, az csak megszólal:

- Tudom, királyfi, hová akarsz menni: a Sárkány városába, ugye? Na, akkor először el kell mennünk az óriások völgyébe, mert a te kardod nem tudja megsebezni a sárkányt. Csak az óriások képesek olyan kardot csinálni, amellyel a sárkány bőre átszúrható. Úgyhogy ülj fel a hátamra, kicsi gazdám!

Ő felpattant a lóra, s az úgy elkezdett vágatni, hogy a királyfi úgy érezte, hogy majd leszédül a táltos hátáról. Egyszerre csak a táltosló megállt.

- Mit látsz, kicsi gazdám? - kérdezte.

- Látok egy akkora várat, hogy apám vára mellette homokszem. Előtte látok egy akkora tavat, hogy azon ember fia át nem tud kelni. A vár körül pedig akkora fákat látok, hogy a tetejük az eget veri.

- Na, hát ez az óriások völgye. Menj most be abba a várba. Az óriások királya meg fog hívni vacsorára. Fogadd el, de vigyázz! Tegyel be előbb a tarisznyádba egy darab palóc gomolyát, s ha rákérdeznek, mondjad nekik, hogy mészkö.

A királyfi megfogadta a tanácsot s bement. Az óriások éppen vacsorához akartak látni. Odament a királyukhoz és elmondta, hogy mi jóban jár.

- Hát fiam, adunk neked olyan kardot, de csak akkor, ha velünk vacsorázol - mondta a király.

A királyfi elővette a tarisznyájából a darab gomolyát, s elkezdte enni. Az óriások nem jöttek erre rá, valóban azt hitték, hogy mészkö estzik.

A vacsora után a király küldött is a birodalma legjobb kovácsáért, s az egykettőre elkészítette a kardot, s mellé adtak még neki egy láthatatlanná tévő köpönyeget is. A királyfi megköszönte, visszament a lovához, és úgy elvágattak, mintha soha ott sem lettek volna. Vágatott a táltos a szélénél sebesebben, még a gondolatnál is sebesebben. Egyszerre csak megállt.

- Mit látsz, kicsi gazdám? - kérdezte.

- Látok egy hatalmas nagy tisztást, s azon a sárkányt, a hátán meg a várost.

Aztán a királyfi közelebb ment, de a sárkány észrevette s megszólalt:

- Te is le akarsz győzni? A világ leghatalmasabb sárkányát, Tűzfarkat?

- Én nem csak akarok, de le is foglak győzni - válaszolta a királyfi.

A sárkány nekirentott, de mivel az kitért előle, szárnyra kapott, s a levegőbe emelkedett. A királyfi gyorsan felült a lovára, s követte őt. Szerencsére Tűzfarkok nem vette észre őket, így amikor a földre ereszkedett, hogy igyék, a királyfiék le tudtak szállni a város szélére. Ott azt mondta a táltos:

- Kicsi gazdám, ne menj még be a városba, hanem öltözz át szegényes gúnyába.

Éppen akkor jött kifelé a városból egy szegény ember, azzal ruhát cserélt, s úgy ment a kastélyba, ahol elszegődött juhászlegénynek. Másnap a király kidoboltatta, hogy annak adja a leánya kezét, aki a három próbát teljesíteni tudja. Az első az, hogy ki kell találni, milyen virágok nyílnak a leánya ágyánál.

A királyfi nem is gondolkodott, rögtön magára terítette az óriásoktól kapott láthatatlanná tévő köpönyt, majd alkonyatkor belopózott a palotába. Már vagy száz szobán végigment, mire megtalálta a királykisasszony hálótermét. A leány már lefekvéshez készülődött. Hosszú, aransárga haját bontotta ki. Gyémánt-hímzésű hálórúhában volt, s egy gyönyörű dalt dúdolt. A királyfi viszont az ágyánál nem látott semmi virágot. Mikor azonban a királykisasszony elfújta a gyertyákat, s nyugovóra tért, hirtelen a szobát virágillat töltötte be, s halljatok csudát! Az ágy és környéke telis-tele volt estikékkal.

A királyfi az ágyhoz lépett, s nem tudott onnan mozdulni, annyira elbűvölte a királykisasszony szépsége. Véletlenül hozzáért az egyik estikéhez, s az megcsendült. A királykisasszony felébredt, de senkit nem látott, ezért megkérdezte:

- Ki van itt?

Nem kapott rá választ. Azért megint megkérdezte. Erre a királyfi már felelt:

- Az, aki érted ki fogja állni a próbákat.

A királylány nagyon meglepődött azon, hogy ez az ismeretlen milyen bátor.

- Az lehet, hogy az első megfajtását már tudod, de a következővel az én segítségem nélkül nem tudsz megbirkózni. A második próba az, hogy el kell hozni a Felhőkirálynő gyémánt nyakékát.

- Mi van ebben olyan nehéz? - kérdezte a királyfi.

- Az, hogy a Felhőkirálynő soha nem veszi le a nyakékát, de ha mégis sikerülne valakinek levenni, az halálnak halálával hal meg, mert a nyakék villámokat szór magából, s agyoncsapja azt, aki ellopta.

Aztán a királykisasszony odaadott a királyfinak egy selyemkeszkenőt, melybe a leány neve volt hímezve, s meghagyta, hogy mikor felér a Felhőkirálynőhöz, mondja meg neki, ki küldte, s adja oda a keszkenőt.

A királyfi így is tett, s a Felhőkirálynő odaadta neki a gyémánt nyakékát. Azért adta oda, mert ha hiszitek, ha nem, a Felhőkirálynő a királykisasszony édesanyja volt, akit a gonosz király száműzött. Így tehát a királyfi teljesítette a második próbát is. Ez után jelentkezett a királynál.

- Fenséges király, szeretném megkérni a leánya kezét.

- Ahhoz előbb teljesítened kell a három próbát, - mondta gorombán a király.

- Tudom, fenséges király, s én ebből már kettőt teljesítettem is.

- Hát, ha valóban így van, akkor mondd meg, milyen virágok nyílnak a leányom ágyánál?

- Estikék, fenséges király - válaszolta a királyfi.

- Csakugyan így van. És most mutasd meg a gyémánt nyakékát!

A királyfi elővette a zsebéből a nyakékát, s átnyújtotta a királynak. A király dúlt- fült mérgében. Hogy lehet az, hogy ez az ágrólszakadt legény kiállotta két próbáját? De örült, mert hátra volt még a legnehezebb. Hát így szólt:

- Jól van, a két próbát megoldottad, de hátra van még az utolsó. Mégpedig az, hogy meg kell ölnöd a sárkányt.

A királyfit nem lepte meg, hogy ez a harmadik próba. Gondolt ő már erre.

- Rendben van, fenséges királyom, ha ez az utolsó próbatétel, hát gyönyörű leányáért azt is megoldom - válaszolta.

Azzal kiment a palotából egyenesen az istállóba, ahol a táltosa volt. Az ezt mondta neki:

- Figyelj most nagyon jól, édes gazdám! A sárkány éjjelre le fog szállni, hogy aludjék. Te, mikor már elaludt, lemászol a szájához, s a fogai résein keresztül bemegy. Elmegy a szívéig, s átdöföd azt az óriásoktól kapott kardoddal. A többi a te dolgod.

A királyfi így is tett. Mikor Tűzfarkok elaludt, lemászott, egyenesen a szájába. Onnan elment a szívéig. Elővette a kardot, s egy jól irányzott döféssel pont a közepét találta el. A sárkány fölördített, s azzal eltávozott testéből gonosz lelke. Az ám! De most hogy jöjjön ki onnan a királyfi? Be még csak bement valahogy, de kifelé már nem mehetett arra. Fogta magát, s a karddal elkezdte fúrni belülről a sárkány oldalát. Csak fűrt és fűrt éjt nappalá téve, s egyszer csak halvány világot látott. Tovább fűrt, s végre kiszabadult. Akkor elment megmosdani. Felvette legszebb ruháját, s ment a király elé. Hát halljatok csudát! Elkezdett mozogni a város, s amint körülnézett, már nem a sárkány hátán volt, hanem egy nagyon szép vidéken, Aranyföldön.

Mikor aztán a király elé járult s jelentette, hogy kiállta az utolsó próbát is, hirtelen megnyílt a föld, kerekedett nagy forgószél, az ördögös királyt felkapta, s magával rántotta azon a résen a mélybe. A királykisasszony éppen ekkor toppant be. Hej, de megörült a királyfinak! Igaz, hogy most látta először, de érezte, hogy ő volt azon az estén a szobájában. De a királyfi is megörült öneki. Egymás nyakába borultak, s azt mondta a királyfi:

- Te az enyém, én a tied, ásó, kapa s a nagyharang válasszon el minket egymástól!

Hét nap és hét éjjelen folyt a fehér-, meg a vörösbor s a dínom-dánom. Meghívták a Felhőkirálynőt is, majd felkerekedtek, s hazamentek a királyfi országába. Éppen aznap telt le az egy év.

A király már nagyon várta a fiát, s mikor meglátta, hogy még a királykisasszonyt is hozza magával, elibük futott, s azt se tudta szegény feje, hogy melyiket csokolja jobban. Aztán ott is csaptak nagy lakodalmat, ez után a királyfié lett Aranyföld is, és az apja birodalma is, a Napbirodalom.

Itt a mese vége, fussatok el véle.

Barna Krisztina